

[Svend Nielsen.]

lerstol i videst forsvarligt Omfang. At Grundlovens Fædre har set en stor Værdi for Samfundet i denne Beskyttelse af Rigsdagsmændenes Kontrolstilling over for Administrationen, er der for mig ingen Tvivl om, og jeg føler mig fuldkommen sikker paa, at Beskyttelsen heraf er nødvendig for at bevare Parlamentarismen sund og stærk. Det er jo saadan, at Kritik ikke altid smager godt, især ikke for dem, den rammer, og en urimelig og uberettiget Kritik er altid en ond Handling, og den skal der ogsaa være Adgang til at ramme. Men jeg synes ikke, at den Fremgangsmaade, man her har valgt, er den rigtige og den bedst egnede til at skaffe Ro om Sagen.

Det Forhold, at man ved Forundersøgelsen af Sagen lader den Rigsdagsmand, der havde rejst Sagen og ønsket den undersøgt, staa som sigtet i Sagen, giver nu alligevel en særegen Smag, og vist odøst Præg over denne Sag, som ikke er egnet til at virke beroligende. Skal det udvikle sig til i Fremtiden, at det Rigsdagsmedlem, der herinde rejser Krav om at faa en offentlig Institutions Administration undersøgt, staa som sigtet ved en saadan Undersøgelse, saa er det et meget farligt Præcedens, man her har skabt, saa har man efter min Mening i saa høj Grad svækket Betydningen af Rigsdagsmændenes grundlovshjemlede kontrollerende Stilling over for Administrationen, at den i Virkeligheden ikke er ret meget værd i Praksis.

Vi staa for Tiden midt i en rivende Udvikling af den offentlige Administration, alt skal nu administreres og dirigeres af offentlige Myndigheder, men vi maa ikke glemme her, at med den voksende Magt kommer der ogsaa voksende Farer; i en saadan Tid skal man være meget varsom med at binde Munden paa Rigsdagens Medlemmer, og navnlig er det da, forekommer det mig, Oppositionspartiernes Opgave at passe paa, at det ikke sker. Hvis den Fremgangsmaade, man her har anvendt, at Rigsdagsmanden skal være den sigtede i en saadan Sag, skal betragtes som Præcedens, saafremt Administrationen fremtidigt kritiseres her i Rigsdagen, saa er jeg alvorligt bange for, at Rigsdagsmændene har svækket deres egen Stilling i saa høj Grad, at der kan være Grund til at frygte, at Befolkningen senere kan komme til at gøre Erfaringer, som kan være ubehagelige nok.

Det er, hvad jeg har ønsket at sige om den Sag. Men jeg ser meget vel, at paa det nuværende Trin i Sagen, saaledes som den nu ligger, hvor Landbrugsministeren

og Justitsministeren har ønsket anvendt netop denne Fremgangsmaade, og Folketinget jo en Gang før har givet sin Tilslutning dertil, er det ikke muligt at faa en anden Fremgangsmaade i dette Tilfælde. Men jeg synes, som sagt, ikke om den Metode, man her har anvendt, den ønsker jeg ikke at have noget Medansvar for, og jeg vil derfor, naar vi kommer til Afstemning om Udlevering, afholde mig fra at stemme. Jeg skal ogsaa erkende, at medvirkende hertil er endvidere, at Statsadvokatens Skrivelse af 7. Februar 1936 til Rigsadvokaten heller ikke forekommer mig at være et Grundlag, der indbyder til at optræde særlig aggressivt over for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen.

Men hvordan nu end Resultatet af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Sag bliver, saa er der i hvert Fald et af de Forhold, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har fremdraget, som jeg mener absolut maa rettes, hvis der skal være nogenlunde Rimelighed og Retfærdighed gældende. Det er, maa jeg hævde, urimeligt og ganske uholdbart, at man tvinger Andelssalgsforeningen D. L. K. til at afsætte Kreaturer gennem de private Eksportører. Dette Forhold maa af Retfærdigheds- og Velanstændighedshensyn ændres, og jeg vil slutte med at rette en indtrængende Henstilling til Landbrugsministeren om at faa dette Forhold forandret, saaledes at D. L. K. ligesom de gamle Kreatureksportforeninger faar Lov til — naturligvis under Hensyntagen til Handelstraktater — at raade over en bestemt forholdsmæssig Andel af Kreatureksporten og selv vælge Eksportører, som de har Tillid til. D. L. K. har gentagne Gange bedt om en Ordning, og det er efter min Mening en oplagt Uretfærdighed, at man har nægtet dem det. Jeg tilføjer, for at undgaa enhver Misforstaaelse, at jeg staa som Medlem af de gamle Kreatureksportforeninger, saa jeg taler ikke for mine egne Interesser, men man har ganske givet ikke behandlet D. L. K. paa en rimelig Maade her, og det bør man gøre.

Valdemar Thomsen: Først vil jeg sige det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen Tak, fordi han, skønt tilhørende et Parti, der stemmer for Udleveringen, her tør staa op og vise sin Redelighed og sige sin Mening om Tingene.

Naar jeg tager Ordet ved denne Lejlighed, da er det — det ønsker jeg paa Forhaand at pointere — ikke for paa nogen Maade at gøre Afbigt og endnu mindre for